

кодимъ, стой що бѣ ходилъ ношя при него, който бѣше единъ отъ тѣхъ: *м*Нашій-тѣ законъ осжда ли челоуѣка, ако не чуе първомъ отъ него, и разбере що прави? Отговорихъ и рекохъ му: Да не си и ты отъ Галилеѣжъ? испитай и виждь че упророкъ отъ Галилеѣжъ не е въстанѣлъ. И отиде всякой у дома си.

## ГЛАВА 8.

А Иисусъ отиде на горѣ-тѣ Елеонскѣ. И на зарань-тѣ дойде пакъ въ храмъ-тѣ, и всичкий-тѣ народъ идяше при него; и сѣднѣ та гы учаше. И доведохъ книжници-тѣ и Фарисеи-тѣ при него единъ женъ хванѣтъ въ прѣлюбодѣйство, и като ѣхъ поставихъ на срѣдѣ, Казуваѣтъ му: Учителю, тая жена бы хванѣта въ само-то дѣло като прѣлюбодѣйствоваше. А въ законъ-тѣ *а*Моисей повелѣ намъ, които сѣхъ таквъзъ съ камъне да гы убивамы; а ты какво казувашъ? И това казувахъ да го искушаватъ, за да иматъ да го обвиняватъ. А Иисусъ ся наведе долу, и пишѣше съ прѣстъ на земѣ-тѣ. И като постоянствахъ да го пытатъ, исправи ся и рече имъ: *б*Който отъ васъ е безгрѣшенъ, той първъ да хвърли камъкъ на неѣжъ. И пакъ ся наведе долу и пишѣше на земѣ-тѣ. А тѣ, като чухъ *това*, и отъ съвѣсть *в*изобличавани, излѣзвахъ си единъ по единъ, като наченѣхъ отъ стары-тѣ до найсетны-тѣ; и останѣ Иисусъ самъ си и жена-та стояща на срѣдѣ. И когато ся исправи Иисусъ, и не видѣ никого освѣнъ женъ-тѣ, рече ѣ: Жено, дѣ сѣхъ онѣзи които ты обвинявахъ? не ты ли осжди никой?

*с* Гл. 5; 2.  
*т* Втор. 17: 17.  
17; 8 и др.  
19; 15.

*у* Иса. 9; 4,  
2. Мат. 4;  
15. Гл. 1;  
46. Ст. 41.

*а* Лев. 20; 10.  
Втор. 22; 22.

*б* Втор. 17; 7.  
Рим. 2; 1.

*в* Рим. 2; 22.